
ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

4 / 2012

Milí čtenáři Rožně, řečkovičtí farníci!

Zdravím Vás poprvé z tohoto místa, úvodníku Rožně. S převzetím farnosti po otci Jackovi souvisí také psaní úvodníku do tohoto časopisu a já zatím nemám úplně jasno v tom, co by takový úvodník měl obsahovat. Takže tento bude z naší pouti do Říma, kterou jsme domluvili již na jaře s mládeží z Přímětic.

Pouť má být vždycky časem, ve kterém se člověk více přiblíží k Bohu. Taková pouť má více rozměrů, které však vždycky souvisí se vztahem člověk – Bůh. Pouť můžeme vnímat jako obraz životní pouti člověka. Když se totiž jde nebo jede na pouť, tak je to vždy k nějakému posvátnému místu, na kterém si uvědomujeme hlubším způsobem Boží přítomnost. Stejně tak v životě si máme uvědomovat a stále připomínat, že naším životním cílem je věčný a milující Bůh. Další rozměr pouti je rozměr kající. Poutě, zvláště ty pěší, mohou být přineseny jako oběť za naše hříchy. Dále pouť přináší do života rozměr sváteční. Člověk nechá všeho a jde do chrámu Páně. Během této cesty většinou zažije něco neobyčejného, uvědomí si Boží lásku, zažije odpuštění, setká se s novými lidmi nebo pozná nové kraje. Tohle všechno dává pouti sváteční charakter.

Je nás zde celkem 17, z toho dva kněží a jeden jáhen. Do Říma jsme přijeli v pondělí večer a v úterý nás čekalo první putování po římských chrámech. Úplně první, který jsme navštívili, byla lateránská bazilika, původně hlavní sídlo papeže. Z toho důvodu můžeme číst v průčelí nápis: „Matka a hlava všech kostelů.“ Bazilika je krásná a na člověka hned zapůsobí. V presbytáři v apsidě je nádherná mozaika Krista a celá hlavní loď je lemována sochami apoštolů, které navrhl vynikající sochař Bernini a provedli jeho žáci. Když se člověk postaví ke dveřím baziliky, tak si může uvědomit poselství, které přináší uspořádání její výzdoby. Život člověka směřuje ke Kristu (je v apsidě) a vede k němu cesta skrze církev (italsky se církev i kostel vyjádří jedním slovem „chiesa“). Při pohledu na sochy apoštolů si můžeme uvědomit, že církev je postavena právě na nich a jejich nástupcích. Sochy apoštolů jsou provedeny v nadživotní velikosti a každý z nich drží v rukou nástroje svého umučení nebo předměty, které je charakterizují. Velice se mi líbí detail u apoštola Matouše. Dle tradice je to apoštol, kterému je připisováno autorství evangelia. Z Písma svatého o něm víme, že byl dříve celníkem a celníci byli považováni za hříšníky. Matouš drží v rukou knihu a nohu má položenou na měšci, který leží na zemi a sypou se z něj peníze. Krásné vyjádření toho, že opustil svůj hříšný život a přijal Kristovo pozvání k následování. Tohle ukazuje naději pro každého člověka, protože každý se může obrátit ze svého hříšného života a přijmout Krista jako svého Spasitele, nezávisle na tom, jaký ten dosavadní život byl.

Další naše zastávka byla v menším kostelíku Quatri Coronati. Je to klášter augustiniánek, ve kterém je kaple sv. Silvestra zdobená krásnými freskami. Bohužel když jsme tam přišli, byla právě siesta, takže jsme se donitř nepodívali. Kdyby se nám to však podařilo, tak bychom na stěnách viděli obrazy ze života papeže Silvestra a na zadní stěně obraz posledního soudu.

Když věřící odcházeli z bohoslužby, tak jim měl tento obraz připomínat, že jejich život také bude jednou souzen. Myslím, že je důležité si tuhle skutečnost uvědomovat stále znovu, abychom tak upravovali své chování vůči bližním.

Tento Rožeň vychází na období, ve kterém prožíváme svátek Dušiček. Připomínáme si ty, kteří již zemřeli a předstoupili před Pána. My máme příležitost jim během tohoto svátku vyprosít milost odpuštění, proto na ně ve svých modlitbách pamatujme.

Váš P. Jan

ooooooooOOOOOOoooooooo

Život ve farnosti

28. 9. Slavnost sv. Václava

mše sv. v 8.00 hod.

29. 9. Farní pouť do Třebíče a Přibyslavic

mše sv. v 15 hod. v Přibyslavicích

14.10. Výročí posvěcení kostela

odpoledne program na „Orláku“

21.10. Misijní neděle

po mších sv. Misijní jarmark a Misijní koláč

28.10. Pobožnost za zemřelé

v 15 hod. v kostele a na hřbitově

1.11. Slavnost Všech svatých

mše sv. v 7.00 a 18.00 hod.

2.11. Vzpomínka na všechny

věrné zemřelé

mše sv. v 7.00, 18.00 a ve 20.00

3.11. Adorační den farnosti

celodenní výstav NSO
mše sv. v 18.00 hod.

25.11. Slavnost Ježíše Krista Krále

1.12. Žehnání adventního věnce

děkovná mše sv. v 18.00

2.12. První neděle adventní

při každé mši sv. budou žehnány adventní věnce

Mše svaté za nemocné

- 20. října, 17. listopadu

Mše svaté za zemřelé

- 28. září, 27. října, 24. listopadu

Mše svaté na úmysly dárců

- 22. října, 12. listopadu

V uvedené dny bude na stolku s obětími dary připraven košík, do něhož můžete vložit na lístku svůj úmysl.

Modlitby matek

28. září od 16.30, 29. září od 9.00,
30. září od 15.00

Snídaně na faře

- obvykle druhý a čtvrtý čtvrtek v měsíci po mši sv.

Katecheze pro dospělé

- obvykle třetí pátek v měsíci po mši svaté.

Modlitba růžence

V říjnu se budeme společně modlit růženec vždy po mši svaté, kromě nedělí. O první neděli bude modlitba růžence navazovat na svátostné požehnání a nešpory, o dalších nedělích bude růženec začínat v 17 hodin.

Pouť farnosti na Vranov

Tradiční farní pouť na Vranov se uskuteční 6. října, vychází se v 16.05 od kapličky v Ořešíně. Mše svatá s obnovou manželských slibů v rámci Lidových misíí začíná v 19 hodin.

Adventní duchovní obnova

Letošní adventní obnova pro manžele se uskuteční v sobotu 8. prosince a povede ji jáhen Jan Špilar.

Řečkovické posvícení

Neděle 14. října 2012

10.00 Mše v kostele sv. Vavřince

**Program v orelském areálu na ulici
Medlánecká za gymnáziem:**

14.00 Soutěže pro děti
Táborák a opékání špekáčků
Skákací hrad
Petanque

15.30 Vystoupení hudební skupiny
F-band, zahraje k tanci a poslechu

Srdečně zvou:

Orel jednota Brno Řečkovice
ve spolupráci s farností
a místní organizací KDU-ČSL

V areálu bude připraveno bohaté občerstvení

Přijďte si s celou rodinou zasoutěžit
a strávit příjemné odpoledne

Vstup zdarma

Pozvánka na farní taneční

Protože čas nestojí, ale přímo letí, než se na-
dějeme, budeme tu mít opět farní ples. A
v nejedné hlavě se to začne honit: Je to polka?
Anebo snad valčík? A jak jsou ty kroky? Kam je
ta otočka? ...

Aby vás v noci nemusely děsit takové ani jim
podobné běsy, je tu pro vás FARNÍ TANEČNÍ!

Kdy?

Každý pátek od 5.10. do 14.12., vyjma 2.11.

V kolik?

Od 19,30 - 21,00 hod.

Kde?

V tělocvičně ZŠ na Horáckém náměstí.

Za kolik?

1300 Kč / 1 taneční pár

A nejsem na to už trochu moc starý? Anebo
snad mladý? NE! 😊

Tak co s tím?

Přihlásit se u Kamily Schmidtové, a to osobně,
SMS na číslo 777 89 86 83 nebo e-mailem:
kamila.sch@volny.cz a potom zaplatit zálohu
200 Kč / 1 taneční pár.

Těší se na vás Martin (lektor ze Starletu) se
svou taneční partnerkou a tance chtějí a mi-
lovní farní přátelé 😊.

KS

Diecézní akce

Zahájení Roku víry

Svatý otec Benedikt XVI. 16. října 2011
oznámil, že při příležitosti 50. výročí zaháje-
ní Druhého vatikánského koncilu (11. října
1962) vyhlásí Rok víry. Rok víry papež slav-
nostně zahájí ve čtvrtek **11. října 2012** a
ukončí 24. listopadu 2013 na slavnost Krista
Krále. Při této příležitosti Svätý stolec zve-
řejnil apoštolský list, ve kterém Benedikt
XVI. podrobněji před-
stavuje důvody vyhlá-
šení Roku víry. Podob-
ný Rok víry vyhlásil v
roce 1967 také Boží
služebník Pavel VI. a to
u příležitosti 1900. vý-
ročí mučednictví apoštolů Petra a Pavla.

V brněnské diecézi Rok víry zahájí biskup
Vojtěch pontifikální bohoslužbou v pátek
12. října 2012 v 17.30 hodin v katedrále sv.
Petra a Pavla.

O. Jan a o. Jacek

(exkluzivně pro Rožeň)

Vyzpovídali jsme pro vás dvě hvězdy tohoto
léta – otce Jana a otce Jacka. Pokud se chce-
te dozvědět něco zajímavého o novém du-
chovním otci nebo nostalgicky zavzpomínat
na našeho bývalého kněze, pak jsou rozho-
vory určeny právě pro vás.

*Dobrý den, jménem redakce farního časopi-
su Rožeň Vás vítáme v Řečkovících. Připravili
jsme několik otázek, kterými Vás chceme
přiblížit našim farníkům.☺*

Nejdříve by nás zajímalo něco o Vás. Mohl byste se nám stručně představit?

Jmenuji se Jan Kotík a pocházím z Křižanova, rodiště svaté Zdislavy. Narodil jsem se tam 1. listopadu 1978 jako prvorozený. Potom rodiče přivedli na svět další čtyři sourozence, dva bratry a dvě sestry, takže je nás pět dětí. V Křižanově jsem chodil pět let na základní školu a potom do Velkého Meziříčí na sedmileté gymnázium. Po gymnáziu jsem studoval na Stavební fakultě v Brně obor „Navrhování pozemních staveb.“ Poté jsem šel do Olomouce studovat teologii a tam také uzrálo mé povolání a rozhodl jsem se stát knězem. Po vysvěcení mě otec biskup poslal do Přímětic, kde je týmová fara. Skupina 4 kněží tam má na starosti 13 pohraničních farností. No a letos v rámci výměn kněží jsem se dostal do Řečkovíc.

Kdy a proč jste se rozhodl stát se knězem?

Rozhodnutí ke kněžství u mě nějakou dobu uzrávalo a můžu říct, že jsem dost dlouhou dobu váhal a nevěděl, jestli je kněžství ta správná cesta pro mě. Asi důležitým aspektem mého rozhodování byla skutečnost, že můj prastrýc, P. Metoděj Kotík, byl dlouholetým farářem v Křižanově. Na faře jsme trávili spoustu času a panu faráři jsme hodně pomáhali, takže jsem měl kněžský život jakoby z první ruky. Ale prvně jsem myslel, že se stanu stavebním inženýrem a budu pomáhat lidem stavět jejich obydlí. Někdy v průběhu čtvrtého ročníku jsem si však uvědomil, že mnohem důležitější je získat věčný příbytek u Otce v nebi, tak jsem se rozhodl jít cestou kněžství.

Na řadu přichází série ryze praktických otázek. Naši farníci Vás budou jistě zvat na obědy či večere. Pomozte nám a prozradte, která jídla máte rád a co naopak vůbec nejíte...

Myslím, že jsem radostí pro každou kuchařku, protože nemám jídlo, které bych nejedl a mám rád všechno dobré.

Mladší členové farní rodiny se rádi setkávají ve spíše neoficiálních prostředích (např. restaurence). A tak jistě uvítají, když budou vě-

dět, co rád pijete, aby věděli, kam a na co Vás mají zvat.

Je to podobné jako s jídlem.

V naší farnosti je mnoho hudebníků a také několik sborů. Proto je na místě otázka, který hudební žánr je Vaš nejoblíbenější a který naopak nemusíte?

Ani v oblasti hudby nejsem úplně vyhraněný a velice to záleží na momentální náladě. Rád si pustím vážnou hudbu, když na ni mám náladu a když mám náladu na rockovou muziku, tak poslouchám i tu. Nemusím metalovou hudbu.

Nyní několik aktuálních dotazů: Jaké byly Vaše první dojmy z Vaší nové farnosti?

Výborné.

Jaké bylo loučení s Vaší bývalou farností?

Smutné.

Prozradíte nám i nějaký plán do budoucna? Co to od Vás můžeme čekat?

Ohledně plánů do budoucna si budete muset počkat, protože nejdříve chci řečkovickou farnost trochu poznat, abych zjistil, co je zde potřeba.

Na závěr jeden srovnávací experiment: Které tři věci byste si vzal s sebou na pustý ostrov?

Bibli, nůž a sirky.

Děkujeme za Váš čas a Vaše odpovědi a přejeme Vám dostatek síly a Boží pomoci pro Vaši službu. Jsme rádi, že jste tady.

Ahoj, připravili jsme pro Tebe několik otázek, kterými bychom si rádi připomněli a shrnuli Tvé působení u nás.

Jak bys zhodnotil svůj pobyt v Řečkovících?

Z té lidské stránky ten čas mně daný Bohem byl velmi krásný, prostě jsem se cítil jako doma. Jsem vděčný Bohu za každého z vás, možná jsem to neuměl vyjádřit, ale opravdu bylo těch sedm let pro mě pozhnáním.

Mimochodem, můj odchod z farnosti, to nebylo žádné utikání, pokání atp., prostě přišel čas jít dál. Ale tak doopravdy ten čas bude soudit Bůh, a počítám jen s Jeho milosrdenstvím.

Po čem se Ti bude nejmíc stýskat? Co Ti bude nejmíc chybět?

Nebude se mi stýskat, protože v srdci mám celou Řečkovickou farnost, a tam bude navždy.

Co Ti naopak chybět nebude?

Sice jsou Řečkovice na okraji města, ale i tak občas toho hluku bylo moc.

Jaký je Tvůj nejlepší zážitek?

Tady bych musel napsat knížku. Jsem vděčný Bohu za krásné poutě do Svaté Země, Říma, Francie, do mé rodné země, odkud jsme dovezli obraz Božího Milosrdenství, a všechny poutě po naší vlasti. Dál jsou to duchovní cvičení pro rodiny v Krkonoších, poutě s dětmi, prázdninové akce... Jsem rád za postižené děti z farnosti, kterým jsem mohl sloužit – Hanka, Honzík, Daniel, Pepík, Milošek.

Před čím bys varoval svého nástupce?

Jane, nejezdí na červenou!

Co si myslíš, že se Ti tady povedlo?

Mně osobně nic, jako nástroj jsem možná někdy někomu pomohl u zpovědi.

Co se nepovedlo? Co jsi ještě měl v plánu a nestihl, chtěl udělat, ale neudělal?

Tady bych musel opět napsat knížku. Asi málo jsem motivoval farníky k adoraci Nejsvětější Svátosti a k účasti v duchovních obnouvách.

Které tři věci by sis vzal s sebou na pustý ostrov?

Pustý ostrov, přesně tak si představuji očištěc... Tak si vezmu něco na čtení, ve smyslu Bible, učebnici angličtiny a šampaňské na uvítanou toho, kdo mě z očištěnce vezme. Sv. Petr pil víno, i šampaňo si dá.

(Pro srovnání: Rok po svém příchodu odpověděl o. Jacek na stejnou otázku pro školní časopis řečkovického gymnázia takto: S sebou, hmmm, Bibli, protože to je Kniha Knih a v ní si

najdu všechno i je možné číst ji znovu a znovu. Knižku do francouzštiny, abych se možná konečně naučil tu řeč, a flašku šampaňského, abych uvítal ty, kteří mě konečně najdou na tom ostrově...)

Jaký je významný rozdíl mezi Jackem před 7 lety a dnes?

Věkový a váhový to určitě. Jacek přišel se strachem, odešel beze strachu.

Jaké budou Tvé první počiny v nové farnosti?

Budu pozorovat a ptát se Ducha Svatého, aby mě nakopl do služby.

Vzkážeš něco svým „bývalým“ farníkům?

Ježíš Vás má rád, a chodte ke zpovědi.

Jménem Rožně i všech čtenářů děkuji za rozhovor, přeji hodně úspěchů, síly a Boží pomoci při působení v nové farnosti, a doufám, že i nadále zůstaneš věrným čtenářem našeho prestižního časopisu☺.

Terka

SBOR VĚČNĚ MLADÝCH V POLSKU

Všechno začalo 8. června telefonátem o. Jacka, který mně tlumočil pozvání svých polských přátel, abychom zazpívali na misijním „festynu“ v rodné farnosti o. Tomasz, i u nás v Řečkovicích známého misionáře, kterému pátečními sbírkami pomáháme stavět kapličku v Africe. První překvapení vystřídala chvilka váhání a pak odpověď: „Proč ne?“ Stejně si na toto lákavé pozvání odpověděli i další členové sboru, a tak jsme v pátek 17. srpna odpoledne vyrazili do Polska. Za Olomoucí se k naší výpravě připojil o. Jacek a o pár hodin později jsme se ubytovali v poutním domě v Bochni.

V sobotu po snídani jsme se za krásného letního počasí vypravili poznávat rodný kraj o. Jacka. Cestou na nádraží jsme si prohlédli několik zajímavých míst v Bochni, pak se vlakem vydali do Krakova. Toto historické

město nás překvapilo množstvím památek i turistů. V o. Jackovi jsme měli skvělého, vědomostmi oplývajícího průvodce. Zmožení prohlídkou města a horkým počasím jsme se odpoledne vlakem opět přesunuli do Bochni, kde proběhla zodpovědná příprava na neděli – zkouška sboru.

Po nedělní snídani už nás čekala událost, která nás vlastně do Polska přivedla, a to „Festyn misyjny“ v obci Loniowa. Přivítal nás krásný kostel a neméně krásně upravené okolí (viz foto na rajčeti), ale především milí a vstřícní obyvatelé i další hosté, kteří se sem sjeli z různých koutů světa. Po slavnostní mši, na které jsme také měli možnost zazpívat, se pohostinnost místních projevila v podobě bohaté hostiny. Po obědě už začal program na venkovním pódiu, kde se střídali místní zpěváci a tanečníci, jednotlivá vystoupení byla prokládána dražbou předmětů, jejíž výtěžek byl určen pro misie o. Tomasze v Africe. Dva z těchto předmětů (obrázek a vyřezávanou sošku z tropického dřeva z Afriky) získali o. Jacek a jeho přátelé a věnovali je na památku našemu sboru. Radostí pro nás byla možnost stát se jedním z bodů celého programu a zahrát a zazpívat všem přítomným a také podpořit misie (díky teplotě na pódiu jsme se i cítili téměř jako v Africe ☺).

Po skončení našeho vystoupení jsme se plní zážitků, veselých vzpomínek, dobré nálady a radosti z prožitých chvil vydali na dalekou cestu domů, provázeni slovy chvály a díky z úst všech těch milých lidí, se kterými jsme se setkali. Ale spíše jsme to my, kteří by měli děkovat: o. Tomaszovi a všem farníkům z Loniowé za pozvání a skutečně milé přijetí, o. Jackovi za zprostředkování a jeho péči o nás během celého víkendu a hlavně Bohu, že jsme tyto hezké chvíle mohli společně prožít.

Petra Pivoňková

E F E S

- býval hlavním městem římské provincie Malá Asie (tehdy slavné město s 300 000 obyvatel), byl křižovatkou pro šíření křesťanství a dnes je

jedním z nejzachovalejších antických měst na světě.

V roce 54 n. l. přinesl sv. Pavel společenství v Efesu křesťanskou víru a na dva roky se tam usadil. Jeho snaha o obrácení lidu na víru narážela kromě jiného na veliký odpor stříbrotepců, kteří tehdy dobře vydělávali na prodeji obrazů Artemidy (bohyně lovu).

Do Efesu přivedl sv. apoštol Jan Pannu Marii, která zde žila nedaleko na vrchu Bülbül Dagi (Slavičí vrch) v sousedství pahorku Aya Solouk (Selcuk), kde apoštol Jan působil. První křesťanský kostel, který byl v dějinách Efesu postaven, byl zasvěcen Panně Marii a nachází se v Selcuku.

Efes býval velkým přímořským městem a díky přístavu i důležitou obchodní tepnou. Na počátku druhého století začalo moře ustupovat (dnes je vzdáleno cca 8 km), tím odešel i hlavní zdroj příjmu a proto z něj odešli i lidé. Přesídlili na Aya Solouk (Selcuk).

Jednou z nejkrásnějších památek Selcuku jsou zříceniny baziliky sv. apoštola Jana a v nich se nalézá také jeho hrob. Monumentální chrám nad jeho hrobem nechal v 6. stol. vystavět Justinian I. (leží cca 7 km od Efesu).

Je 14. srpna 2012, den před slavností Nanebevzetí Panny Marie a náš autobus zastavuje v Efesu. Vstupujeme Magnesijskou bránou a procházíme památným Efesem. Míjíme spoustu významných míst (např. Variovy lázně, Odeion - malé divadlo, Prytaneion - radnice s chrámem, kde hořel posvátný věčný oheň, Dominiciánův chrám, Artemidin chrám, Memmiův památník, Héraklova brána). Kurétská ulice nás vede k Trajánově kašně a následuje Hadriánův chrám, Scholasticiniiny lázně a Celsova knihovna (druhá největší po knihovně v Alexandrii). Mramorovou ulicí (byla hlavní ulicí v Efesu) přicházíme k velkému divadlu (mívalo kapacitu pro 25 000 diváků). Sloužilo jako divadlo, aréna i jako místo shromáždění všech obyvatel Efesu. Bylo místem, kde sv. Pavel kázal Efesanům. Delší chvilka odpočinku na

tohoto místě je úžasným prožitkem. V myslí a čase si představuji dobu působení a horlivých promluv sv. apoštola Pavla.

Autobus nás převáží dál do Selcuku (cca 7 km) na úpatí vrchů Aya Solouk a Bülbül Dagı. Jsme u zřícenin chrámu svatého Jana Evangelisty. Do současnosti se dochovaly pouze stěny z cihel a mramoru, které klenbu kdysi podepíraly. Kostel měl tvar kříže. Pod prostřední zaklenutou částí kostela, před apsidou, se nachází hrob sv. apoštola Jana. Opravy kostela stále trvají.

Modlím se a lituji, že nemáme více času. Je rozdílné konat tuto cestu s věřícími anebo jen s velkou většinou nevěřících turistů. Ti tato místa jen projdou a nemají potřebu ke ztišení. Ještě markantněji jsem to pocítila na následující zastávce na vršku Bülbül Dagı. Autobus nás vyvezl pod vrcholek hory (cesta mi připomínala cca polovinu výstupu do La Salette). Pěšky jsme olivovou alejí vystoupali k domku Panny Marie. Je v péči řádových sester, které o něj s viditelnou láskou pečují. Jedna ze sestřiček právě měnila květinovou výzdobu. Nebylo však kdy, na něco se jí zeptat. U oltáře jsme zůstali čtyři. Ostatní již byli na cestě k autobusu (chvilí na nás čekali).

Zapálili jsme svíce, osvěžili se vodou z pramene Panny Marie a před nástupem do autobusu se ještě jednou potěšili pohledem do údolí. Průvodkyně nám oznámila, že máme „šťěstí“, že tu ne-jsem 15. srpna, protože sem putují davy křesťanů i muslimů k uctění památky Panny Marie, která se zde těší veliké oblibě a úctě.

J.S.

Rokole 2012

„Sešli jsme se dnes na tomto místě, my, kteří věříme v něj. Ve jménu trojjediného Boha, milost a pokoj si přeji. Pozvedni též k nebi svoje dlaně a děkuj za vše, co on ti dal, na světě nikoho jiného není, kdo by tak o tebe stál.“

Tato slova písničky dobře vystihují akci s názvem Scholotužení 7. až 9. září v Rokoli. Několik rodnin z naší farnosti se vypravilo na to-

to mariánské poutní místo nedaleko Nového Města nad Metují. Smyslem a cílem setkání bylo především utužit naše vzájemná přátelství, naše hlasivky a znalosti nových písní do repertoáru řečkovické scholy. A byli jsme obdarováni v mnoha dalších směrech. Nádherné počasí a místní krajinu jsme vychutnávali při vycházce do sousedního Slavoňova. Tam jsme se v dřevěném malovaném kostelíku účastnili sobotní mše svatě. Pan farář v ohláškách zval (nebo varoval? Nejsme si jisti!), že na nedělní mariánské pouti v Rokoli bude zpívat a hrát jakási skupina z Brna a on o nich mnoho neví. Zato my jsme „o nich“ věděli až moc a v duchu jsme si umiňovali, že po takové reklamě musíme zpívat co nejlépe.

Většinu času jsme věnovali pilné práci:

„Kdo zazpívá to sólo?“

„Já to klidně zazpívám. Ale musím se to napřed naučit.“

„A nebyl by někdo, kdo to už umí?“

Pro úsporu času a dodání energie jsme zkoušení propojili se společným agapé. Každý dal, co měl, a tak bylo možno vidět kapelníka, jak s blaženým výrazem hoduje: „To je hrozně dobré, tady to.“ Zbystřili jsme sluch i zrak: „A co?“

Výstižná odpověď zněla: „Já už jsem to snědl.“

Nechtěli jsme se dát tak lacino odbýt: „A kde to bylo?“

Ruka jen ukázala na stůl zvící čtyř metrů na délku pokrytý dobrotami: „Tam někde to leželo...“

Nedělní poutní mše svatá měla pro nás, řečkovické, zvláštní půvab v tom, že ji slavil a sloužil otec Jan Czarny, který se po 18 letech služby v Čechách vrátil zpět do Polska, a jeho čeština měla takový měkký, nám dobře známý polský přízvuk a voněla nám domovem.

V schönstattské kapliče v rokolském areálu je džbán s nápisem Nemají už víno. Je to místo, kam lidé vkládají svoje prosby, a také

je to symbol události na svatbě v Káně Galilejské, kdy se Maria přimlouvala u Ježíše za prosby obyčejných lidí. Pro nás byl celý víkend prožitý v těsné blízkosti mariánské kapličky výzvou, abychom i my svěřili Panně Marii svoje starosti, aby je ona mohla s námi a za nás přednést Ježíši. Vraceli jsme se do svých domovů s pocitem, že naše džbány byly až po okraj naplněny výborným vínem.

-maš-

Patronka rodin v Brně

7. září se počet obyvatel Brna zvýšil o jednu velmi mocnou a slavnou osobu. Je jí svatá Zdislava, patronka rodin, která se zabydlela v Duchovním centru na Lesné.

Všichni víme, jak dlouho usilují farníci z Lesné o stavbu kostela. A nyní, kdy se do zahájení stavby začínají odpočítávat měsíce, jim přišla veliká pomoc a milost. Tou je předání relikviáře svatě Zdislavy, jako základu pro stavbu. Do doby, než bude moci být relikviář umístěn v oltáři nového kostela, je vystaven k uctívání v Duchovním centru na Lesné. Předání relikviáře proběhlo 7. září při večerní mši. Byla to velmi slavnostní chvíle. Všichni přítomní opravdu s radostí, nadějí a láskou vítali tuto novou obyvatelku Brna.

A co s tím má společného řečkovická farnost? Možná to není tak docela náhoda, že jeden z našich oltářů je zasvěcen Svaté Rodině a že v těchto dnech přišel do farnosti rodák svatě Zdislavy – otec Jan Kotík z Křižanova. Nepřišla svatá Zdislava do Brna také pro nás?

V.V.V.

Tomášek

Smrt dítěte, co může být smutnějšího. Je to opravdu nesmírně bolavá záležitost. Ale my, kteří jsme se toho červnového odpoledne sešli v jednom brněnském kostele, abychom se rozloučili s Tomáškem, jsme byli svědky a účastníky i něčeho dalšího. O týden dřív se v této farnosti konala slavnost, biřmování skoro dva-

cítky mladých za účasti biskupa. Také Tomášek, se speciálním dovolením biskupa, přijal tuto svátost. Jeho blízci, s tušením, že času není mnoho, připravili Tomáška k přijetí této svátosti ve věku, kdy to není obvyklé. Odkud vlastně bereme tu jistotu, že máme času dost? Že je nám teprve dvacet, třicet... Dominiku Saviovi bylo pouhých patnáct. Tomáškovi bylo teprve šest, když se mu pět dní po přijetí svátosti biřmování otevřela brána nebeská.

Nikdo z nás neví dne ani hodiny, jen Tomášková vážná nemoc toto rodičům připomněla mnohem důrazněji. Tomáškův příběh spustil dominový efekt přímelných modliteb a obětí. Na konto Tomášek se vkládaly modlitby lidí, kteří se navzájem neznali. Tyto modlitby každého z nás proměňovaly směrem k nesobeckosti a lásce k trpícímu bližnímu.

Pohřební bohoslužba začíná. „Ó Pane, otevři mé rty, a má ústa zvěstují tvou chválu“. Slova písničky vyjadřují, že v takové situaci není možné chválit Pána vlastními silami. Také slova dalších písní dostávají v této chvíli nový a hlubší význam. Hospodine, tvář tvoji hledám,... pouze Ty jsi mým Pánem od věků... vodo života, žizní duše má, kdy přijdu k tobě blíž, svou tvář mi odhalíš...

Písnička se prolíná i promluvou otce Filipa: „Děkuji za bolest, jež učí mne se tázat, děkuji za slabost, jež pokoře mne učí, za slzy děkuji, ty naučí mne citu, k živým již křičí po soucitu. Když Tomášek dostal nějakou novou hračku, tak se mu rozšířily oči, jééé. A já si představuji, že když uviděl Pána Ježíše, taky se mu rozšířily oči, a řekl jééé, a teď má ty oči pořád rozšířené.“

(V té chvíli mě napadlo, že my křesťané se vlastně do nebe zase až tak netěšíme, spíš se snažíme žít stylem, že cosi potom bude, ale je to až za dlouho, a možná tam bude celkem nuda, tak se budeme snažit užít si ze života už teď.)

Otec Filip pokračuje v promluvě upřímným přiznáním: „Když jsem se dozvěděl o té dru-

hé potvoře na plících, tak jsem byl na Pána Boha tak trochu naštvanej. A vyběhl jsem z fary a běžel jsem k nim. Kde ho máte? A pak jsem jej viděl, jak si hraje, viděl jsem jeho zářící oči, tak jsem se na zpáteční cestě omlouval: Pane Bože, už mlčím, ty jistě víš, co děláš...”

(Jak rádi bychom i my měli situaci pod kontrolou a nabízíme Pánu Bohu, že to tak trochu vezmeme za něj nebo mu aspoň dobře poradíme, jak by se události měly odvíjet.)

Promluva otce Filipa vrcholí: „Světci, kteří nás předešli do nebe, bývají zobrazováni s nějakým atributem, předmětem, který charakterizuje jejich život. Jaký atribut bychom mohli přisoudit Tomáškoví? Tomáškoví by se dobře hodil magnet. Totiž magnet na Boží lásku. Kolik modliteb bylo pod heslem Tomášek proneseno, kolik lidí díky němu prohloubilo svoji víru? Kolik se nás sešlo tu v kostele, na mši svaté, kvůli Tomáškoví? A kolik je těch, kteří jsou tu srdcem, ale z různých důvodů dnes přijít nemohli? Za to, že, miluji, byt strach mi srdce svíral, Tomášku, děkuji, marně jsi neumíral.“

Na závěr vystoupila se svým svědectvím Tomášková biřmovací kmotra a podělila se s námi o dvě drobné příhody:

O posledním silvestru se Tomášek se svými blízkými díval na ohňostroj a pronesl, že by už chtěl být v nebi, tam by viděl všechny ohňostroje naráz. Dospělé přitom zamrazilo a říkali si, zdali se Tomášek dalšího silvestra a ohňostrojů dočká. Když Tomášek odcházel, tak nad Brnem zářil ohňostroj z přehlídky Ignis Brunensis, ten den ještě speciálně posunutý, prý kvůli počasí, nebo snad fotbalu, nebo...

V předvečer biřmování si „tahali z klobouku“ papírové plaménky s dary Ducha. Tomášek neměl na svém plaménku slovo uzdravení nebo snad trpělivost, statečnost nebo tak něco. Stálo tam: SVATOST.

-maš-

Zachraňme kavárnu!

V roce 2006 byla otevřena řečkovická farní kavárna. Byly sestaveny týmy obsluh, převážně z řad mládeže, které se v obsluze pravidelně střídaly. Po nějakém čase se tento systém změnil, aby se dostalo i na další zájemce, kterých bylo plno. Každý si to chtěl zkusit, stát se „číšníkem“ v kavárně... Uběhl další čas, a počáteční zájem začal opadat. Postupně se v rozpisu „služeb“ začaly objevovat mezery, a v poslední době před prázdninami už byla kavárna otevřená jen sporadicky. Není to ale škoda, nechat upadnout či zaniknout něco, co jsme si s námahou vybudovali? Co by za to v některých farnostech dali, mít něco takového!

Je trochu smutné, poslouchat ty „důvody“, proč si nemůžeme vzít službu v kavárně: Já neumím tak dobře péci, já nemohu brzy vstávat, já zase musím být doma na oběd...

Farní kavárna má být místem k setkávání farníků, kde si mohou v klidu popovídat o všem možném a vypít kávu nebo horkou čokoládu.

Nebojte se této služby.

Vždyť kavárna rozhodně neslouží jako přehlídka pekařského umění farníků, ani se zde nehodnotí profesionalita či rychlost obsluhy. Každý si svoji službu může upravit podle svých možností i schopností: Někdo jako samoobslužný provoz, jiný se rád proplétá mezi stoly a baví se při tom s hosty...

A tak se zkusme zamyslet: Opravdu by nešlo párkrát do roka si v neděli přivstat a spokojit se s pozdějším obědem, připraveným třeba už v sobotu a v neděli jen ohřátým?

mf

Gustovo okénko

Na pobřeží moře panuje klid. Je brzy ráno. Pár nedočkavců se noří do chladivé vody, kterou ještě nerozehřálo slunce. Ponenáhlu se objeví starší dvojice se psem, cyklisté a plno běžců. Všichni dohromady touží prožít

krásku východu slunce. Úchvatný obraz se stává skutečností.

Bůh promlouvá hřejivými paprsky. Začíná den, kdy s přáteli opět prožijeme spoustu krásných zážitků. Bohu díky za požehnanou dovolenou na krásném ostrově Raab.

A ještě dvě vzpomínky na otce Jacka:

Pohřební průvod pomalu kráčí k našemu hřbitovu. Nesu kříž a za mnou o. Jacek. Když mjíme radnici, otevřou se dveře a rozjásaní sva-tebčané ztuhnou. Černý kříž jim sebral úsměv, nevědí, jak se tvářit. O. Jacek procedí mezi zu-by: "Nemají mít svatbu v pátek."

Pár dní zbývalo do rozloučení s o. Jackem, a tak spíše furiantsky pronáším: "Jacku, jestli jsem tě někdy našel, tak promiň." Odpo-věď byla rychlá: "Ještě můžeš...", a oba jsme vyprskli smíchy.

A.D.

Redakční koutek

Děkujeme všem za jejich příspěvky a přeje-me krásné podzimní dny a závěr církevního roku.

Vaše redakce

Stránky pro děti

Povídka

Jedna řeholnice v misií pečlivě ošetřovala odpudivé rány malomocného člověka. Usmívala se při tom a povídala si s nemocným, jako by to byla nejpřirozenější věc na světě.

Mezi řečí se nemocného zeptala: "Věříš v Boha?"

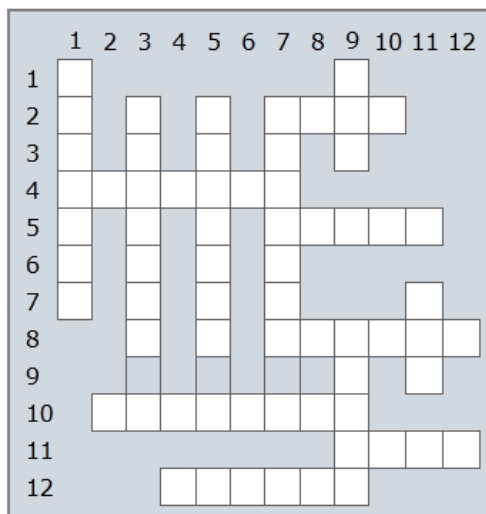
Nemocný se na ni dlouze zadíval a odpověděl: „Ano, teď už věřím v Boha“.

Milé děti, přeji vám krásný začátek školního roku. Přeji vám všem, aby se vám také dařilo podo-bat se našemu Ježíši /viz povídka/ a aby i vaši noví kamarádi ve škole i školce po setkání s vámi uvěřili v Boha.

Pro bystré hlavičky

Řádky

2: První člověk. 4: Vrah, kterého propustil Pi-lát místo Ježíše. 5: Jeden z Izraelských králů. Za manželku měl cizinku Jezábel, která ho svedla k modlářství. Často ho káral prorok Eli-jáš. 8: Vůdce izraelského národa, prostředník mezi Izraelem a Bohem. Vyrosl na egypt-ském královském dvoře. Vedl lid na cestě z otroctví do zaslíbené země. 10: Byl izrael-ským králem. Když se mu Bůh ve snu zjevil, vyžádal si od něj moudrost při rozhodování. Postavil chrám v Jeruzalémě. 11: Byl zabit svým bratrem Kainem. 12: Významný prorok. Působil v Jeruzalémě. Jeho proroctví jsou čas-to citována v Novém zákoně (jejich naplnění). Jeho jméno znamená "Hospodin spasí".

Sloupce

1: Manželka kněze Zachariáše a matka Jana Křtitele. 3: Město, jehož hradby padly, když jej izraelci obcházeli. V novém zákoně čteme, že se tu Ježíš setkal se Zacheem. Vyskytuje se i v podobnosti o milosrdném Samařanovi. 5: Sídlo velké říše, která zničila Izrael a izraelce odvedla do zajetí. 7: Syn krále Davida. Zabil svého bratra Amnána a chtěl kralovat místo Davida, který před ním musel utéct. Přestože David přikázal, aby ho v bitvě ušetřili, byl zabit. Při útěku se zachytil svými vlasy do stromu. 9A: Milovaný učedník. 9B: Prorok, kterého Hospodin poslal k pohanům do Ninive, aby je varoval před Božím soudem. Místo toho však chtěl uprchnout, ale Hospodin ho zachránil za pomoci velké ryby. 11: Hlavní město jedné velké říše. Apoštol Pavel křesťanům v tomto městě napsal dopis a vedla sem jeho poslední cesta (jako vězně, který se odvolal k císaři).

Až do konce října můžete vyluštěnou a podepsanou křížovku vhodit do schránky u dětské nástěnky pod kůrem. Na dětské mši svaté v listopadu budou vylosováni tři úspěšní řešitelé, kteří dostanou pěkný dárek.

Pořad bohoslužeb do začátku adventní doby

24.9.	Po		18.00	za † Rudolfa Smečku
26.9.	St		18.00	za † rodiče Tišnovských, † Aloise a Františka, dvoje prarodiče a celou živou rodinu
27.9.	Čt		7.00	na poděkování za všechny dary
28.9.	Pá	sv. Václav	8.00	za zemřelé
30.9.	Ne	26. v mezidobí	7.15	na úmysl dárce
			8.30	za farní společenství
			10.00	za † a živou rodinu Šaumanovu a Kepákovu
1.10.	Po		18:00	za † manžela, dvoje rodiče, živou a † rodinu Hyčkovu
3.10.	St		18:00	za Boží ochranu pro nenarozené dítě a pomoc Ducha Sv. v zaměnění
4.10.	Čt		7:00	za nová kněžská a řeholní povolání z naší farnosti
5.10.	Pá		18:00	za živou a † rodinu a Boží pomoc pro všechny rodiny
6.10.	So		7:00	za † manžela, syna, bratra, rodiče a prarodiče
7.10.	Ne	27. neděle v mezidobí	7:15	za † rodinu Staňkovu a Lamplotovu
			8:30	za † Jiřího Milara a Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu
			10:00	za farní společenství
14.10.	Ne	28. neděle v mezidobí Výročí posvěcení kostela	7:15	na poděkování
			8:30	za † rodiče z obou stran a dar zdraví a víry pro živou rodinu
			10:00	za farní společenství
15.10.	Po		18.00	za † Boženu Michelovou a živou rodinu
17.10.	St		18.00	za † Růženu Zvěřinovou
18.10.	Čt		7:00	na poděkování
19.10.	Pá		18:00	za † rodiče a prarodiče Líbalovy
20.10.	So		7:00	za nemocné
21.10.	Ne	29. neděle v mezidobí	7:15	za farní společenství
			8:30	za Pepíka
			10:00	za † manžela, dvoje rodiče a duše v očistci
22.10.	Po		18:00	na úmysl dárce
24.10.	St		18:00	za † rodinu a duše v očistci
25.10.	Čt		7:00	za † rodiče a živou rodinu
26.10.	Pá		18:00	na poděkování
27.10.	So		7:00	za zemřelé
28.10.	Ne	30. neděle v mezidobí	7:15	za † manžela Tomáše, oboje rodiče a prarodiče
			8:30	za farní společenství
			10:00	za živou a † rodinu Hrbkovu a Nohelovu
29.10.	Po		18:00	za † Marii Křížákovou a Karla Křížáka
31.10.	St		18:00	na poděkování za 70 let života
1.11.	Čt	Slavnost všech svatých	7:00	za † dvoje rodiče
			18:00	za nová kněžská a řeholní povolání z naší farnosti

2.11.	Pá	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	7:00 za † manžela, dvoje rodiče a živou rodinu 18:00 za zemřelé 20:00 na úmysl papeže
3.11.	So		17:30 na poděkování
4.11.	Ne	31. neděle v mezidobí	7:15 na úmysl dárce 8:30 za † manžela, rodiče a sestru 10:00 za farní společenství
5.11.	Po		18:00 za † manžela, dvoje rodiče a živou rodinu
7.11.	St		18:00 za živou a † rodinu Kaňovu a Němečkovu
8.11.	Čt		7:00 za živou a † rodinu Tomáškovu a Přerovskou
9.11.	Pá		18:00 za † manžela, rodiče, Karla Poláka a živou rodinu
10.11.	So		7:00 za † Alžbětu Siegelovu a rodinu
11.11.	Ne	32. neděle v mezidobí	7:15 za farní společenství 8:30 na poděkování s prosbou o Boží požehnání a dary Ducha sv. 10:00 za † rodiče Kopovy a živou rodinu
12.11.	Po		18:00 na úmysly dárců
14.11.	St		18:00 za živou a † rodinu Rehoříkovu a Příbylovu
15.11.	Čt		7:00 na poděkování za dožitých 80 let a živou rodinu
16.11.	Pá		18:00 za † Lidušku a † rodiče Plockovy a Jaškovy
17.11.	So		8:00 za nemocné
18.11.	Ne	33. neděle v mezidobí	7:15 za † P. Josefa Dancingera 8:30 za farní společenství 10:00 za † Vlastimila Havíka a živou a † rodinu
19.11.	Po		18:00 za živou a † rodinu Konečnou
21.11.	St		18:00 za živou a † rodinu Michálkovu
22.11.	Čt		7:00 za † rodiče a sourozence, živou a † rodinu
23.11.	Pá		18:00 za † manžela a celou rodinu
24.11.	So		7:00 za zemřelé
25.11.	Ne	Slavnost Ježíše Krista Krále	7:15 na úmysl dárce 8:30 za živou a † rodinu Burgetovu a Prusenovskou 10:00 za farní společenství
26.11.	Po		18:00 za † rodiče a prarodiče, † manžela a švagra a zdraví živé rodiny
28.11.	St		18:00 za † rodiče Daškoví, Hobzovi a živou rodinu
29.11.	Čt		7:00 na poděkování
30.11.	Pá		18:00 na poděkování za dar života s prosbou o Boží pomoc a dary Ducha Svatého
1.12.	So		17:30 za † Ottu Buriána a jeho rodiče
2.12.	Ne	1. neděle adventní	7:15 za farní společenství 8:30 za † Jana Pleského a rodinu Brodovu 10:00 za dar víry a ochrany a pomoc Panny Marie

Prosíme o zaslání příspěvků do příštího čísla Rožně nejpozději do **22. 11. 2012**

Pronájem jachet s kapitánem na Jadranu

www.lhpindustry.cz

komerční inzerce